

Stellingen behorend bij het proefschrift: Practicing reflexive regulation

Reflexief toezicht is geen wondermiddel dat de beperkingen van nalevingstoezicht wegneemt (dit proefschrift).

Het dominante beeld van de inspecteur die normen oplegt, belemmert toezichthouders in hun bijdrage aan de aanpak van maatschappelijke problemen (dit proefschrift).

Eenzijdige nadruk op het verbeteren van samenhang in de zorg en ondersteuning leidt af van het aanpakken van problemen van jongeren (dit proefschrift).

Werken in teams draagt bij aan de responsiviteit en de uniformiteit van het handelen van inspecteurs (dit proefschrift).

Het betrekken van burgers in het toezicht is geen garantie voor het includeren van hun perspectief in het inspectieoordeel (dit proefschrift).

Reductie is nodig om tot een oordeel te komen, maar beperkt de diversiteit van mogelijke verbeteracties.

Toezichthouders moeten zich niet alleen richten op risico's maar ook op goede praktijken.

Voor het aanpakken van maatschappelijke problemen is het noodzakelijk de boedelscheiding (Meurs 2014) tussen beleid, praktijk en toezicht los te laten.

Succesvol onderzoek als ingewijde vergt lef, zowel van de onderzoeker om ter discussie te stellen wat voor collega's vanzelfsprekend is, als van de onderzochte organisatie om die discussie aan te gaan.

De verwachting dat inspecteurs maatschappelijke problemen kunnen oplossen is als de verwachting een pot met goud te vinden aan het einde van de regenboog.

Wat er ook speelt in een land laat het vooral de kinderen zijn (Loesje).